

गायत्री भरद्वाजदृष्टा ऐन्द्राग्रग्रहपुरोरुक् इन्द्राग्रीऽआगतमित्यस्याः [७.३१.] स्थाने । अग्निर्वृत्राणि पापानि जड्वनत् अत्यर्थं हन्ति यङ्लुगन्तम् । कया विपन्य-
या पनतिर्चतिकर्मा विविधया पूजया पापं हन्ति । कीदृशोऽग्निः द्रविणस्युः द्र-
विणो धनमिहति द्रविणस्यति सुप आत्मनः क्यच् क्यच्छन्दसीति [पा० ३.२.१७०.]
क्यजन्ताडुप्रत्ययः हविर्लक्षणां धनमिहन् । समिद्धः दीप्तः । शुक्रः शुद्धः । आहुतः
निमलितः ॥ १॥

विश्वेभिः सोम्यं मध्वऽइन्द्रेण वायुना । पिबामित्रस्य धामभिः ॥ १० ॥

गायत्री मेधातिथिदृष्टा वैश्वदेवग्रहपुरोरुक् ओमासश्चर्षणीत्यस्याः [७.३३.] स्था-
ने । हे अग्ने विश्वेभिः विश्वेर्देवैः इन्द्रेण वायुना च सह सोम्यं सोममयं मधु
पिब । कीदृशस्त्वं मित्रस्य धामभिः नामभिः स्तुत इति शेषः त्वमग्ने वरुणो जायसे
यस्त्वं मित्रो भवसि दस्र (५.) ईडाः इति श्रुतेः ॥ १० ॥

आ यदिषे नृपतिं तेज आनृ शुचि रेतो निषिक्तं द्यौरभीके ।

अग्निः शर्धमनवद्यं युवानं स्वाधं जनयत्सूदयच्च ॥ ११ ॥

त्रिष्टुप्पराशरदृष्टा मरुत्वतीयग्रहपुरोरुक् इन्द्र मरुत्व इत्यस्याः [७.३५.] स्थाने ।
आ उपसर्गः आनडित्यनेन सम्बध्यते यत् यदा तेजः तेजसो हेतुभूतं हविर्नृपतिं
नुर्यजमानस्य पालकमग्निमानद् अश्रुते व्याप्नोति यदाग्री हविर्हूयतऽइत्यर्थः तदा
अग्निः रेतो जगद्वीजभूतं जलम् द्यौरभीके प्रथमा पथ्यर्थे दिवः समीपेऽन्तरिक्षे (६.)
[जनयत्] जनयति मेघत्रूपेण च पुरः सूदयत् सूदयति क्षरति वृष्टिद्वारेण पुद क्ष-
रणे । कीदृशं तेजः इषे वृथै निषिक्तं देवतोद्देशेनाग्री सिक्तं हुतम् । शुचि म-
ल्लसंस्कृतम् । कीदृशं रेतः शर्धं बलहेतुभूतम् अनवद्यं निर्दोषम् अवचपण्यवर्या
गर्ह्यपणितव्यानिरोधेधिति [पा० ३.१.१०१.] गर्ह्यार्थेऽवद्यमिति निपातः न अव-
द्यमनवद्यमगर्ह्यम् प्रशस्यम् । युवानं युवतुल्यं परिपक्वसं दृढमित्यर्थः । स्वाधं
सुष्ठु आ समन्तात् ध्यायते चित्तयतऽइति स्वाधं चित्तनीयम् सर्वो वृष्टिमिहति ।
हविषा तर्पितोऽग्निरष्टमासैर्जलं निष्पाद्य वर्षासु वर्षतीत्यर्थः । व्यवहितपदो
मल्लः ॥ ११ ॥